

Hutbe, 17.08.2018

Kurban Allah'a Yaklaşmaktır

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Muhterem Müminler!

Sözlüklere baktığımızda “kurban” kelimesinin akraba kelimesiyle aynı kökten geldiğini ve yakınlığı ifade ettiğini görürüz. Rabbimize sunduğumuz kurban ile adanmışlığımızı, yani O'na tabi olduğumuzu gösterir, adandığımız Rabbimize kalbî yakınlığımızı ortaya koyduğumuzu ifade ederiz. Kurban aynı zamanda adanmışlığımızın Cenâb-ı Hak tarafından kabulünü ve O'nun bize yakınlığını da ifade eder. Dolayısıyla kurban yaklaşmaktır; adayan kulun uğruna adadığı Rabbine yaklaşmasıdır.

Değerli Müslümanlar!

Atamız olan İbrâhim (a.s.) da oğlu İsmâil (a.s.) ile imtihana tabi tutulurken aslında Allah'a yakınlığı hususunda imtihan olunmuştur. Rabbimiz ise İbrâhim (a.s.)'ın imanını ve kulluğunu ispatlamış olduğu bu imtihana karşın onu ihsan sahibi (muhsin) olarak isimlendirmiştir. Yani onu Rabbini görür gibi ibadet eden, Rabbini görür gibi O'nun dinine tabi olan biri olarak tasvir etmiştir. Zira İbrâhim (a.s.) bu imtihanda dinde samimiyetini, hassasiyetini ve ihtimamını ifade etmiştir. Rabbine kulluk konusunda pazarlıksız olduğunu kayıtsız-şartsız teslimiyetiyle ispatlamıştır. Yani İbrâhim (a.s.) bu büyük ve zor imtihanı Rabbinin yakınlığını hissederek samimiyetle geçmiştir ve kendisine bu yakınlığın nişanı olarak kurban verilmiştir.

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Mevlamız Kur'an'da kurbanı bize aktarırken, Resülü (s.a.v.)'e hitap ederek şöyle buyuruyor: “**(Resulüm!) Kuşkusuz biz sana Kevser'i verdik. Şimdi sen Rabbine kulluk et (namaz kıl) ve kurban kes.**”¹ Bu ayetlerde Allah Teâlâ namaz ve kurbanın ortak noktasını vurgulamaktadır. Kurbanlarımız nasıl ki Rabbimize yaklaşmayı ifade ediyorsa, namaz da Allah'a yaklaşmak için yaptığımız bir ibadettir. Zira namazın rükünlerinden olan secdelerimiz de bizlerin Allah'a yaklaşmasını

sağlamaktadır: “**Allah'a secde et ve (yalnızca Ona) yaklaş!**”² Hatta secdelerimiz bilhassa Rabbimize en yakın olduğumuz yerdir. Nitekim Efendimiz (s.a.v.) bunu bizlere şu şekilde bildirmiştir: “**Kulun Rabbine en yakın olduğu hâl secde hâlidir. İşte bu sebeple secdede çok dua etmeye bakın!**”³ Dolayısıyla bu iki ibadetimizin en önemli ortak özelliği yaklaşmayı, Rabbimize yakınlığımızı ifade ettiğimiz ibadetler olmalarıdır. O hâlde bizler de Cenâb-ı Hak'ın bize hayatı ve ölümü bahşetmesindeki muradını yerine getirmeli, hayat ve ölüm arasındaki vecibelerimizi vesile bilip O'na yaklaşmalı ve yakınlığımızı arttırmak için de vesileleri çoğaltmalıyız. Çünkü Allah bizden açıkça bunu istemektedir: “**Ey iman edenler! Allah'tan korkun. Ona yaklaşmaya yol arayın ve yolunda cihat edin ki kurtuluşa eresiniz.**”⁴

Aziz Cemaat!

O hâlde İbrâhim (a.s.)'ın yolunda giden bizler de dinin ve kurbanın Rabbimize kulluğumuzu ispat etmek ve O'na yaklaşmamız için bir kolaylık olarak bizlere verildiğini unutmamalıyız. Bizler de hem namazlarımız, hem kurbanlarımız, hem de bütün amellerimizde Allah rızasını arayarak O'na yaklaşmaya gayret etmeliyiz. Dolayısıyla Rabbimize yaklaşmak için sevdiğimiz şeylerden; vaktimizden, meşgalelerimizden Allah için fedakârlıklarda bulunmalı ve hayat akışımızı Onun rızası doğrultusunda şekillendirmeliyiz. Yaptığımız ibadetlerin niyetini kontrol etmeli ve yalnızca Allah'a has kılmalıyız. Teslimiyetimizi ufak adımlarla dahi olsa ispatlamaya çalışırsak Allah bize dinini kolaylaştırarak karşılık verecek ve kalbimize nurunu ve esenliğini inzal edecektir.

Allah bizi O'na yakın olan ve çok sevdiği ihsan sahibi kullarından eylesin. Âmin!

¹ Kevser suresi, 108:1-2

² Alâk suresi, 96:19

³ Müslim, Salat, 215

⁴ Mâide suresi, 5:35